Het kosmische gevoel

21 april 1972
lezing 200

"Zegen, groeten en hulp worden gegeven, liefde en kracht stromen uit.

Er is een goddelijke kern in ieder van jullie. Het doel van het leven is die te verwerkelijken, te weten wie je werkelijk bent en het niet meer te vergeten. Wanneer je eenmaal je ware identiteit kent, je werkelijke zelf, welke een rechtstreekse goddelijke erfenis is, dan is er geen enkele angst en geen enkel lijden meer. Het padwerk waarin ik jullie leid, helpt door zijn verschillende benaderingen de obstakels weg te werken die je verhinderen erachter te komen wie je bent.

Dit zijn voor de meeste mensen louter woorden. Alleen nadat je bepaalde obstakels te boven bent gekomen, ervaar je af en toe de werkelijkheid van je ware identiteit. In de lezing van vanavond wil ik graag een van de ervaringen bespreken, die voor komen wanneer zo af en toe deze contacten met je ware zelf beginnen te verschijnen. Op die manier zul je er op voorbereid zijn, zul je de betekenis ervan begrijpen en de ervaring in zijn grootsheid niet afwijzen door te proberen die in een gewone menselijke ervaringsvorm in te passen. Dit zou de ervaring automatisch vernietigen en het zou het opnieuw optreden ervan moeilijker maken. Het doel van deze lezing is ook je te helpen je ware identiteit sneller te bereiken en de puur mentale hindernissen uit de weg te ruimen.

De ervaring waar ik over wil praten is een heel specifiek *gevoel*, een gevoel dat meestal niet wordt herkend omdat het verder reikt dan de gevoelservaringen die mensen doorgaans hebben. Binnen het hele spectrum van menselijke gevoelens is er niets hoger en dichter bij de goddelijke werkelijkheid dan liefde. Het gevoel waar ik het hier over wil hebben gaat verder dan dat. Omdat het een over het algemeen onbekende menselijke ervaring is (met uitzondering natuurlijk van de

weinige mensen die tot volledige zelfverwerkelijking komen), heeft het geen naam.

Ik heb over vele andere manifestaties en 'resultaten' gesproken die zich voordoen wanneer je tot zelfrealisatie komt. Maar deze bijzondere gevoelservaring heb ik nog nooit besproken. Ik heb het erover gehad hoe het kanaal zich opent voor het ontvangen van steeds toenemende wijsheid en intelligentie van zo'n grootsheid dat alle problemen kunnen worden opgelost. De oplossingen komen op de meest omvattende wijze tevoorschijn. Er blijven geen onopgeloste stukjes over. Ik heb besproken hoe je nieuwe, creatieve kracht vindt, zodat je jezelf iedere vervulling, iedere zelfexpressie, iedere vreugde kunt geven die je je maar kunt wensen. Ze liggen allemaal voor de hand, gemakkelijk te realiseren. Ik heb het gehad over de schoonheid van het universum die je vanzelf ontdekt, een universum waarin alles goed is en je niets hoeft te vrezen. Daar zul je een gevoel in vinden van heel zijn en eeuwig leven, de kracht van genezing en van emotionele vervulling op het diepst mogelijke niveau.

Maar dit bijzondere gevoel heb ik nooit besproken, al was het impliciet aanwezig in alles wat ik gezegd heb. Want in de werkelijke toestand van je ware wezen is alles één, je ervaringen zijn niet langer gescheiden en gefragmenteerd, net zoals je niet langer een van God afgescheiden entiteit bent. Net zoals je uiterlijke, tot nu toe afgesplitste kleine verstand één zal worden met de grotere intelligentie die in je woont, zo zullen alle ervaringen één worden en alleen maar verschillende facetten hebben.

Welnu, in de staat van je huidige ontwikkeling kun je het ene denken, het andere voelen, weer iets anders willen en dan handelen op nóg een andere manier. Deze verschrikkelijke fragmentatie is de meest pijnlijke en verwarrende toestand die denkbaar is. De genezing daarvan ligt geheel in de kern van je diepste zelf, waar je de eeuwige aanwezigheid van God zult vinden.

De bijzondere gevoelservaring waar we het over hebben, zou je bij gebrek aan een betere naam *het kosmische gevoel* kunnen noemen. Dit kosmische gevoel is niet louter een theoretisch begrip of een gevoel *over* de kosmos, noch over iets in staat van wording. Het is echt een fysieke, mentale, emotionele en spirituele ervaring die de hele persoon omvat. Ik zal trachten deze ervaring zo goed mogelijk te beschrijven

binnen de grenzen van de verbale communicatie. Daarna praat ik over de voorwaarden, de vier fundamentele sleutels die nodig zijn om dit kosmisch gevoel te bereiken.

Het kosmische gevoel is een ervaring die niet langer het voelen van het denken afsplitst. Het is voelen en denken inéén. Wanneer je nog nooit zo'n ervaring hebt beleefd, is het heel moeilijk je dat voor te stellen. Maar sommigen van jullie hebben af en toe de eenheid van voelen en denken ervaren. De ervaring van deze eenheid is totaal. Het is een ervaring van gelukzaligheid: het begrijpen van leven en zijn mysteries, zijn alles omvattende liefde, een weten dat *alles goed is en dat er niets te vrezen valt.* De totale afwezigheid van angst is iets wat moeilijk voorstelbaar is voor de gemiddelde mens omdat je deels zo onbewust van bestaande angsten bent en deels zo gewend bent ermee te leven dat het niet in je opkomt dat het leven anders zou kunnen zijn. Als je weet dat er geen dood is, dat er geen werkelijk lijden is anders dan een tijdelijke manifestatie van jouw ideeën, je illusies, je misvattingen en je opzettelijke negativiteiten, waaraan op ieder moment dat jij het wilt een eind zou kunnen komen, als je weet dat er eigenlijk geen voorbijgaan van de tijd is, dat tijd eveneens een product van illusie is, dan kan er geen angst zijn. Deze liefde en vreugde zonder angst, het vermogen om het onderscheid te begrijpen en om te gaan tussen illusie en werkelijkheid is zo'n gevoelservaring, omdat deze je persoonlijke kleine zelf overstijgt. Die ervaring sluit alles in en je voelt de eenheid van alles in het universum.

Jouw gebrek aan onderscheid tussen wat werkelijk en wat onwerkelijk is, schept klaarblijkelijk eindeloze verwarring en pijn. Gewoonlijk draai je het om: je denkt vaak dat datgene wat werkelijk is niet bestaat, terwijl je gelooft in illusies. Het inzicht in wat werkelijk en wat illusie is, is deel van de ervaring van kosmisch voelen. Het verleent een immense zekerheid, een weten dat je werkelijk veilig bent. Dit maakt op zijn beurt veel energie los, die je dan ervaart als geluk in ieder deel van je wezen. Ontspanning en opwinding, vrede en plezier ervaar je dan als onderling verbonden aspecten in plaats van als elkaar uitsluitende tegenstellingen, zoals dat het geval is in de gewone situatie. Deze eenheid transcendeert je tot in de kleinste deeltjes van je wezen, naar lichaam, ziel en geest.

Ik hoef niet te zeggen dat in deze toestand zorgen of angst onmogelijk kunnen bestaan; noch word je opgejaagd, gekweld en rusteloos

gemaakt door een aanhoudend trekken binnenin je. Deze rusteloosheid is natuurlijk een uitdrukking van de innerlijke behoefte om het pad van de waarheid te zoeken, dat je naar je verwerkelijking brengt. Maar voordat je zover bent, kan de drang pijnlijk zijn, je tijdelijk in de verkeerde richting doen zoeken en je zelfs nog verder afbrengen van wat je diepste zelf zoekt. Het trekken kan subtiel zijn of sterk en opvallend. Het heeft zijn functie, maar het gebruikt de energie die later beschikbaar komt voor gelukzalig weten/voelen, wanneer iedere fractie van het 'nu' gelukzaligheid is. In de toestand van kosmisch voelen ervaar je de onmiddellijke aanwezigheid van God in jezelf. De onmiddellijkheid van deze ongelooflijk krachtige aanwezigheid is eerst schokkend. Het goede gevoel is schokkend. Het is alsof er letterlijk een elektrische schok door je hele wezen gaat. Daarom moet de egopersoonlijkheid voldoende sterk en gezond worden, zodat zij zich kan acclimatiseren aan de hoge vibraties van de innerlijke aanwezigheid van God, die zich manifesteert in de uiterlijke persoon. Deze manifestatie beleef je dan als je eeuwige werkelijkheid en je eigenlijke toestand, als je ware identiteit. Op het moment dat je je in deze toestand bevindt, zul je op de meest diepgaande wijze weten, dat je altijd geweten hebt wat je nu opnieuw ontdekt, dat je altijd geweest bent wat je nu ervaart te zijn, dat niets hiervan werkelijk nieuw is; je had jezelf alleen tijdelijk afgesneden van deze toestand van voelen en weten, van het leven ervaren en waarnemen zoals het werkelijk is. De werkelijke ervaring wordt mogelijk op het moment dat je de onmiddellijkheid kunt verdragen van je goddelijke kern in zijn levendigheid, in zijn aanwezigheid, in zijn bewustzijn en energie, in zijn sprankelende werkelijkheid, zijn alles doordringende wijsheid, zijn alles omvattende liefde, in zijn scheppende kracht die de jouwe is om te gebruiken naar het je goed dunkt.

Deze beschrijving is natuurlijk uiterst beperkt, want woorden kunnen de ervaring niet overbrengen. Wat je zou moeten doen om een flauw vermoeden te krijgen van de werkelijkheid van deze woorden is bidden, juist op dit moment, om er een glimpje van te kunnen opvangen. Open je innerlijke mogelijkheden om op een dieper niveau te begrijpen, vrienden. Als je dat probeert, als je in jezelf kunt waarnemen hoe bang je voor deze ervaring bent zelfs terwijl je ernaar verlangt en hoe je je er consequent voor afsluit, zul je op zijn minst weten dat er iets is wat op je wacht, en je zult niet in de valkuil van je ego belanden, waar je twijfelend blijft zitten oordelen, jezelf vleiend dat deze twijfelende houding 'intelligent' is en niet 'lichtgelovig' is.

Om onderscheid te kunnen maken tussen werkelijkheid en bedrog, vlucht of goed bedoelde illusie, moet je open zijn en 'oordelen' met je gevoelens en je intuïtieve vermogens, evenals met je verstandelijk onderscheidingsvermogen.

Als angst je bestuurt, wordt je onderscheidingsvermogen misbruikt. Als je gevoelens open en eerlijk zijn, wordt je onderscheidingsvermogen je dienaar - zoals het hoort - en niet je enige meester. Als je eerlijk kunt toegeven dat je nog te bang bent voor deze gevoelservaring is dat goed. Je kunt rustig aan de belemmeringen gaan werken, zonder zelfmisleidende tactieken die je verder verwijderen van het werkelijke doel dat je op een dag in tijd en in ruimte zult bereiken. Dit zal onnodige pijn vermijden.

Nu zal ik bespreken wat de vier sleutels of voorwaarden zijn voor het voldoende sterk en gezond worden om deze kracht *die je bent* te dragen, de kracht van wijsheid en liefde die innerlijk verborgen in je besloten ligt, klaar om uit te stromen. Dit slaat op ieder van jullie, zonder uitzondering, op alles wat leeft in het universum, organisch of anorganisch. Alles is doordrongen met deze zelfde kracht en intelligentie, alleen de mate waarin de kracht en intelligentie manifest kunnen worden, varieert.

De vier punten zijn aspecten van het padwerk waar wij intensief aan werken. Maar ze moeten ook in deze context worden bekeken. Het zijn:

1. *Het werkelijk juiste begrip voor je persoonlijke oorzaak en gevolg in dit huidige leven.* Het begrijpen van oorzaak en gevolg in je leven is een essentiële voorwaarde voor zelfrealisatie, voor de verwezenlijking van je goddelijke identiteit. Het is zelfs essentieel voor een mindere toestand, voor louter goede gezondheid, voor het innerlijk gecentreerd en redelijk geïntegreerd zijn, voor zinvol functioneren en bevredigende ervaringen. Dit is zo omdat je, op het moment dat je het niveau in jezelf ziet, waar je door je ideeën, begrippen, bedoelingen en houdingen je levensomstandigheden schept, jouw sleutel hebt om een ander, meer wenselijk leven te scheppen. Maar wanneer je los staat van dit innerlijk scheppen, wanneer je onbewust schept (zoals ik jaren geleden heb uitgelegd, toen dit kanaal net begon te functioneren), dan ben je totaal machteloos, vergeet je je eigen kracht en raak je verwikkeld in een keten van dwalingen en misvormingen. Je bent dan

steeds in een toestand waarin je anderen - mensen, omstandigheden, het leven als geheel - verantwoordelijk stelt voor jouw ellende. Dit brengt verdere kettingreacties teweeg. Deze innerlijke toestand, of je je daar nu bewust van bent of niet, maakt dat je beschuldigt, aanklaagt en jezelf slachtoffer voelt. Dit op zijn beurt maakt dat je het gevoel hebt dat je terecht haat, boos bent en wraak neemt.

Een ander bijproduct van dit verbroken verband is het groeiende gevoel van hulpeloosheid en machteloosheid: afhankelijkheid van anderen, met de daarbij horende onvermijdelijke rancunes dank zij onvervulde en onvervulbare verwachtingen. En angst - en dus verdedigingen die je verder afsnijden van de bron van alle leven in je. En al die tijd blijf je opzettelijk ontkennen dat je voor jezelf deze miserabele toestand creëert, omdat het je beter uitkomt anderen de schuld te geven en te wachten op redding die nooit zal komen. Die kan alleen komen als je je prachtige geboorterecht realiseert: scheppen. En als je erkent dat je negatief schept, kun je ook positief scheppen. En net zoals je opzettelijk vanuit je kleine ego schept, volgend wat ijdelheid, hebzucht, luiheid en oneerlijkheid je voorschrijven, kun je ook - door God zich in jou te laten uitdrukken - eerlijk en mooi scheppen.

Terwijl je verwikkeld bent in het subtiele innerlijke spelletje van jezelf losmaken van de oorzaken die je in beweging hebt gezet door een of andere specifieke houding en wilsgerichtheid, is het natuurlijk totaal onmogelijk je creatieve krachten te gebruiken om een betekenisvol en vervullend leven te scheppen. Je wacht op een of andere kracht om het over te nemen. Natuurlijk wacht je tevergeefs. Dit maakt je leven ongelukkig, hopeloos en nutteloos. Dan ben je druk bezig om dit gevoel van ellendige hopeloosheid en doelloosheid te ontkennen, dus onderdruk je het. Zo blijf je dan ontkennen dat er echt wel een uitweg is, maar precies de andere kant op dan de weg die jij hebt gekozen.

Gelukkig heeft de voortgang van je padwerk velen van jullie in contact gebracht met het niveau van je negatieve scheppen. Jullie beginnen veel duidelijker te zien welke manifestaties je in je leven geschapen hebt door specifieke houdingen, uitdrukkingen en intenties, die je betreurt en waarover je tot nu toe geklaagd hebt in een toestand van passief wachten op een of ander wonder van buitenaf; of je hebt het opgegeven en je ‘aangepast’ aan een staat van onnodig gemis en frustratie. Maar er is door ieder van jullie nog veel te doen in dit opzicht. Er zijn nog veel gebieden waar jullie vaag overheen redeneren

en die jullie niet in onderzoek nemen, hetgeen zo wezenlijk is voor de ontdekking ervan.

Ontdek dat vage gevoel van doelloosheid in je, waarin je bang bent dat je leven je door de vingers glipt, zonder dat je de essentie, de schoonheid, de scheppende vreugde ervan verwerkelijkt hebt die voor het grijpen ligt. Iets daarvan overslaan moet je wel heel ongelukkig maken. Nu zal iedereen die al op dit pad aan het werk is, deze toestand minder indringend op hem zien afkomen. Maar er zijn er altijd een paar mensen, die maar met een heel klein deel van zichzelf komen en niet echt de intentie hebben zich helemaal te openen. In dat geval blijft de wanhoop. Daarom is het erg dwaas om toe te geven aan je weerstanden bij het padwerk en te doen alsof je ze net zo goed niet kunt overwinnen, alsof ze niet echt hinderen, gebaseerd zijn op een paar sterke redenen, speciaal passend bij jouw 'individualiteit' of wat voor andere verklaringen je ook maar brouwt. Misleid jezelf niet met de gedachte dat er resultaten bereikt zouden kunnen worden zonder je weerstanden uit te dagen. Begrijp dat je nooit verbonden kunt worden met je eigen scheppende niveau, dat je nooit werkelijk veilig kunt zijn, tenzij je je bewust bent van oorzaak en gevolg.

En ik zeg jullie opnieuw, vrienden, neem het op een heel praktisch niveau. Begin allemaal met kijken naar je leven: in welk opzicht ben je ongelukkig en onvervuld? En ga dan voort, met de hulp van je helper, met zoeken naar je *verborgen houding* met betrekking tot die specifieke manifestatie in je leven die iets te wensen overlaat. Ik bedoel niet je bewuste houding, ik bedoel werkelijk de verborgen negatieve intenties, de verborgen leugens, de verborgen oneerlijkheid, de verborgen bedoeling om meer te krijgen dan je bereid bent te geven. Al deze dingen moeten onderzocht worden.

Eerst is dit pijnlijk. Je wilt maar wat graag vasthouden aan de illusie dat je alleen maar een onschuldig slachtoffer bent. Maar wat een ongeluk koop je voor deze illusie! En wanneer je deze afkeer van je oneerlijkheid, van je negatieve schepping eenmaal te boven bent, dan zul je je negatieve schepping ten volle zien en begrijpen hoe je het hebt gedaan, welke houdingen in je denken en voelen die voorwaarden gecreëerd hebben. Deze houdingen zijn des te machtiger wanneer zij verborgen en niet herkend zijn.

Laat je niet door overweldigende schuld van deze koers afbrengen.

Herken dat als wéér een egotruc. Met dit overdreven, verwoestende schuldgevoel blijf je jezelf omlaaghalen, verhinder je ook jezelf de enige weg te gaan die genezing brengt, want als je juist het lelijke niet blootstelt, kun je ook je innerlijke schoonheid niet herkennen. Vergroot ook je schuld niet zo, dat je er ellendig onder gebukt gaat, kleineer hem evenmin. Laat jezelf de *pijn van je schuld* voelen, zodat je ten volle de hele invloed ziet, de betekenis en de vertakkingen van hoe en wat je anderen en jezelf aandoet. Dit zal dan de motiverende kracht zijn om het negatieve scheppen in positief scheppen te veranderen.

Als je je dan echt kunt verbinden met je scheppende niveau zul je zo opgelucht zijn en ervaren dat de wereld voor je open gaat. En door dit begrip zal het je duidelijk worden dat, *als je onbewust, onoplettend en dwalend zulke tastbare gebeurtenissen en geestestoestanden kunt scheppen, je ook bewust en weloverwogen, doelgericht en volgens plan kunt scheppen* en de levensomstandigheden en geestestoestanden kunt ervaren die je voor jezelf wenst.

Als je nu bijvoorbeeld voelt dat je geen geluk, geen goede gevoelens en plezier kunt verdragen - als de stroming te sterk en onrustwekkend is - dan kun je dit vermogen verkrijgen door dit verlangen en deze bedoeling uit te spreken; door bereid te zijn je oneerlijkheid, je negatieve doelgerichtheid op te geven en door eerlijk het beste te willen geven wat in je is. Hoe kun je anders de eindeloze rijkdom vinden die in je is? Door het terug houden van eerlijk je innerlijk geven en van je openheid en je verbintenis met het leven, moet je gevoel van innerlijke armoede toenemen, alsof je leeg bent en niets te geven hebt. Wie zich leeg voelt, geeft niets. Je kunt je alleen maar rijk en vol voelen als je wenst te geven. Vanaf het moment dat je dat doet, schep je positief en zie je je creaties geleidelijk groeien. Het kan zijn dat het soms een paar jaar duurt voordat ze zich volledig manifesteren, soms ook korter; ze zijn nooit volledig. Positieve scheppingen kunnen eindeloos worden uitgebreid. Door werkelijk de oorzaak en het gevolg te zien van je negatieve creaties en manifestaties word je een schepper. Je verwezenlijkt je goddelijk geboorterecht.

Dit is een ongelooflijk belangrijke voorwaarde om heel te zijn, om in realiteit te zijn, voor echte zelfverantwoordelijkheid en om het kanaal naar je goddelijkheid te openen. Deze goddelijkheid is niets bovennatuurlijks of mystieks, vrienden. Het is niet iets wonderbaarlijks of magisch dat van ver weg komt. Je goddelijkheid is bij uitstek je

kracht om te scheppen met de kracht van je denken, door je voorstellingsvermogen te vergroten, door je vermogen je bedoelingen in te prenten en door de goddelijke kracht in je te vragen zich met jouw bewustzijn te verenigen.

2. *Leren in staat te zijn al je gevoelens te voelen en met deze gevoelservaringen om te gaan*. Het vereist een beetje groeien en greep krijgen op de situatie voordat de persoonlijkheid leert om welk gevoel dan ook te accepteren, het te ervaren en er op een opbouwende manier mee om te gaan. Ik heb zo vaak iets gezegd over de 'techniek' van hoe dit te doen, over verschillende belangrijke aspecten daarvan, dat ik dit punt hier alleen wil bespreken vanuit de context waar we nu mee te maken hebben.

Als mensen door de diepten van ongelukkige, pijnlijke gevoelens gaan, dan is dat omdat zij die zelf gecreëerd hebben en er alleen overheen kunnen komen door er doorheen te gaan. Onder jullie gebeurt het al dikwijls dat je echt de waarheid ervaart van wat eerst alleen maar woorden waren: door volledig je pijn te voelen en te accepteren, leer je in evenredige mate genot te verdragen en in stand te houden. Door de nederigheid en de eerlijkheid om je haat toe te geven en op een constructieve manier te uiten, dat wil zeggen, er verantwoordelijkheid voor te nemen, groeit je vermogen tot liefhebben dienovereenkomstig. Hoe beter je in staat bent in je angst te gaan en die ten volle te ervaren, hoe onbevreesder en zekerder je je gaat voelen. Het kan niet anders. Het is zo omdat het één en dezelfde energiestroom is, alleen het trillingsgetal en de dichtheid zijn anders. De vibratie verandert als je de eenheid van de tegenstellingen ontdekt. Hoe meer je de ene kant uit de weg gaat, hoe minder je de andere kant kunt ervaren.

Het kosmische gevoel is energie met het hoogste trillingsgetal. Als een gevoel binnen het gewone menselijke spectrum nog moeilijk te hanteren is, dan is het kosmische gevoel zeker veel te zwaar om te dragen. Zolang je nog terugschrikt voor een gevoel, wordt het een muur, het wordt je vijand en je moet wel bang worden voor je eigen gevoelens. Daarmee schep je het vervreemdingsproces 'in het kwadraat' dat zo verwarrend en pijnlijk is: angst voor je angst, pijn over je pijn, haat voor je haat. De splitsing wordt groter, de onsamenhangendheid breidt zich uit, totdat je tastend je weg terug gaat zoeken.

Er is geen gevoel in het bestaan, welk dan ook, dat niet ten volle ervaren kan worden en waar je niet op een mooie, constructieve wijze mee om kunt gaan. Als je eerst lucht geeft aan je meest negatieve gevoelens, zoals haat, wreedheid, boosheid, woede en al hun nevenverschijnselen zoals afgunst, jaloezie, begerigheid, oneerlijkheid, enzovoort, is hun zuivere en eerlijke uitdrukking een mooie manifestatie ervan. Dat is zo omdat je niet langer doet alsof, je neemt risico en onthult de waarheid, en dus word je mooi als je het lelijke toont. Dit kan nooit schadelijk zijn, vooral niet als je dit stadium dan niet gebruikt om op dat niveau te blijven steken. (Je weet dat alles misbruikt kan worden en in dienst gesteld kan worden van levenontkennende egotrucs.) Als je werkelijk een deel van je huidige staat van bewustzijn laat zien, zonder trots, omdat je je schaamte hebt overwonnen en als je de moed en het vertrouwen in het universum hebt om dit op een eerlijke manier te doen en je vraagt innerlijke leiding om je te helpen bij deze poging, dan ervaar je een krachtige energie die vervat ligt in de tevoren verborgen gevoelens. Deze energie is absoluut wezenlijk voor jouw levensschepping, voor het uitbreiden van je leven en bewustzijn, voor je vreugde en plezier. Vermoeidheid, lusteloosheid, zonder energie zijn, het kan allemaal verklaard worden door vele uiterlijke factoren, maar echt op de keper beschouwd zijn het altijd gevolgen van het weglopen voor je gevoelens, voor het omgaan met je gevoelens en dus weglopen voor het onderdrukken van je vitale energie.

Er is geen pijn die, als je hem opbouwend en zonder valse ideeën en projecties tegemoet gaat, niet een tunnel zal blijken waar je betrekkelijk snel doorheen komt terwijl je daarbij mooie energie, liefde en kracht vrijmaakt. Er is geen haat zo afschuwelijk, geen negatieve intentie zo verschrikkelijk dat die, door hem eerlijk te uiten in plaats van op anderen af te reageren, geen krachtige energie oplevert en niet bijdraagt aan de schoonheid van je liefde, van je leven en aan de schoonheid van de omgeving die jij schept. Haat, pijn en angst zijn nooit blijvende toestanden, maar liefde, plezier, zekerheid, vrede en geluk zijn dat wel. Haat, pijn en angst zijn slechts bevroren energie, verstoord bewustzijn. Iedere keer dat je verzet voelt om pijn, boosheid of een innerlijk aanwezige woede toe te laten, is het alleen oneerlijkheid die je weerspannig maakt: de wens anders te schijnen dan je echt bent. Deze onwilligheid en weerstand, evenals de kunstmatig gecultiveerde overdrijving van angst voor pijn maken het op die manier ook werkelijk ondraaglijk omdat je ervoor ineenkrimpt. Als je de

ingebeelde behoefte om te doen alsof overwint en kunt zijn wie je bent, is er geen enkel gevoel dat niet een bron van creatieve energie kan zijn. Eerlijk zijn is een uitdaging van je opvatting dat als je de pijn toelaat je erin blijft en omkomt. Deze bewuste of onbewuste aannames moeten ter discussie gesteld worden.

Alleen door te laten zien wat je niet durfde te laten zien kun je leren ermee om te gaan. Velen van jullie zien al steeds meer dat het vrijgeven van stagnerende, verziekte energie van verborgen, verwrongen gevoelens deze omvormt tot een krachtige bron van vreugde en creativiteit.

Het hele spectrum van gevoelens moet al voelend doorlopen worden. Zoals ik zei: alleen wanneer je negatieve gevoelens kunt toelaten en ermee kunt omgaan, kun je goede gevoelens accepteren en in stand houden. Op dezelfde manier geldt: alleen wanneer je goede gevoelens van het bekende menselijke spectrum aanvaardt en versterkt, kan je vermogen tot aanvaarden en versterken van kosmisch gevoel groeien. Het is heel belangrijk deze vooruitgang te begrijpen, de wetmatigheid van het ontplooiingsproces van je voelende natuur. Dit verklaart waarom je zo dikwijls niet in staat bent goede gevoelens vast te houden. Je ziet jezelf weer samentrekken, net nadat je je hebt opengesteld en plezier, liefde en de goedheid van het leven ervaren hebt. Je weet wel dat dit principe bestaat, maar je gebruikt het nog niet genoeg als criterium: het wijst op niet herkende, niet aanvaarde, nog onderdrukte negatieve gevoelens. En als af en toe een glimpje van het kosmische gevoel komt - en het glipt maar al te snel weer weg - is dat een teken dat je vermogen om lief te hebben nog niet zo ontwikkeld is als het kan en zal worden. De sterkste menselijke liefdeservaring is slechts een lauw afgietsel in vergelijking met het kosmisch voelen dat alles omvat.

3. *Een positief gerichte instelling.* En dat niet alleen oppervlakkig, niet alleen om je aan de regels aan te passen, maar vanuit de kern van je werkelijke wezen, waar je waarheid en liefde wilt omwille van zichzelf en niet om wat jij erbij wenst te winnen. Die gerichtheid moet bestaan op dat diepe niveau waar je nu je negatieve intenties ten opzichte van het leven en je oneerlijkheid tegenover het leven ontdekt, steeds bezig bent te ontdekken en nog zult ontdekken. (zij zijn de echte oorzaken van je ongeluk). Op het moment dat je dit kunt zien, negeer het dan niet, keer het niet de rug toe, maar werk er echt mee totdat op dit

niveau de sterke uitdrukking van een positieve gerichtheid aanwezig is. De toewijding daaraan komt als jij bereid bent om het duidelijk te 'riskeren'. Dan zal er liefde zijn, liefde voor het universum, liefde voor jezelf, liefde voor de anderen, liefde voor schepping. Je liefde zal nog niet totaal zijn in zoverre er nog negatieve intentie in je psyche woekert. En je kunt geen kosmisch gevoel hebben tenzij je liefde hebt. De ervaring van liefde heeft, zoals gezegd, een geringer energieniveau dan de meer omvattende totale ervaring van kosmisch voelen, welke liefde bevat in de hoogst mogelijke mate, maar die ook veel andere ervaringen en uitdrukkingen van voelen/weten insluit.

Deze overgave aan eerlijkheid en waarachtigheid om een eerlijke deal met het leven te maken, eerlijk spel te spelen, te geven aan het leven, moet steeds weer opnieuw, dag na dag, gemaakt worden, al zoekend naar diepere verborgen schuilhoeken waar misschien nog negatieve intenties bestaan, om deze dan om te vormen tot weloverwogen, creatieve daden waarin een positieve instelling tot uitdrukking komt.
Hoe kun je peilen waar negatieve gerichtheid bestaat? Dat kun je heel gemakkelijk, door gewoon te vragen: waar ben ik nog ongelukkig? waarover nog angstig? waar heb ik problemen met mijzelf, met het leven, waar ben ik niet vervuld in mijn contacten? Hoe gemakkelijk het ook is de oorzaak aan anderen toe te schrijven - en dat kan best ook waar zijn - niettemin is er iets in jou wat je niet ziet en waarmee je negatief schept. Dat is je criterium en dat kun je iedere dag gebruiken. Het is volkomen nauwkeurig, kan niet liegen. Niets kan betrouwbaarder zijn. Vraag jezelf iedere avond in je dagelijkse terugblik: "Is mijn leven zo gelukkig, vervuld, vreugdevol, rijk en zinvol als het zou kunnen zijn, als ik verlang dat het is? moet ik tevreden zijn met wat ik nu heb?" Dan heb je je antwoord, en je kunt kiezen jezelf te onderzoeken door verder te vragen: "Wat draag ik bij aan deze situatie? Hoe schep ik die?" Natuurlijk kun je dit niet alleen, maar je hebt een helper.

Zelfs als je leven vervuld en gelukkig is en je ziet dat het in toenemende mate rijker wordt - en je doorgaande padwerk zal ongetwijfeld zo'n verandering tot stand brengen - kun je nog aan jezelf vragen: "Op welke gebieden voel ik me vlak en waar ervaar ik niet de vreugde waarvan ik het bestaan overigens wel ken?" Dat is je aanwijzing om in jezelf te kijken, diep in je hart. Wat is er in deze diepste innerlijke plek dat je werkelijk meent, uitdrukt, bedoelt tegenover een bepaald aspect van je leven? Het is echt heel eenvoudig

om dit te doen, vrienden, en wanneer je op deze manier je aandacht richt, zul je zien dat het even eenvoudig is als een grafiekje dat je met de simpelste pennenstreek uittekent. Het is echt geen mysterie.

4 . *Het vermogen je te verbinden met je diepste goddelijke kern*. De andere drie punten die ik besproken heb, zijn beslist voorwaarden voor dit punt. Dit vierde kan niet echt geoefend en met succes gerealiseerd worden als de andere drie niet worden uitgevoerd Maar ook dit vierde punt is weer een benadering die aangekweekt moet worden. Luister in jezelf, word rustig, ontvankelijk, kalmeer je drukke, luide geest. Begin met aan te nemen dat er een diepe kern is van weten, voelen, intelligentie, kracht en aanwezigheid. Concentreer daar licht je aandacht op, zonder het gevoel 'nu moet en zal ik het beleven'. Wacht kalm af. Leer jezelf innerlijk ontspannen en rustig te worden. Zie je eigen jachten en jagen, grijpen en haasten. Neem dit waar, dan kun je het stoppen. Eerst kan het pijn doen, maar dat is dan een gelegenheid om die zonder weerstand te voelen. Leer de grote kunst van je af te stemmen. Vraag je diepste goddelijke zelf ook hier speciale hulp. Hou vol. Realiseer je de drie andere punten. Geef je aandacht, je goede wil, geef het beste. Er komt een dag dat het kanaal zal, ja moet opengaan. Bezin je op de mogelijkheid dat er vermogens in je bestaan die je nog niet ervaren hebt.

Er is nog een ander, innerlijk oor waarmee je geleidelijk gaat horen; er is een innerlijk oog waarmee je gaat zien; er is een innerlijk waarnemingsvermogen waarmee je gaat opmerken. Deze vermogens zijn nog niet in gebruik, maar ze kunnen wakker gemaakt worden. Als je je gedachten en twijfels (die een valstrik van het ego zijn) tot rust brengt, als je je capaciteit vergroot om aandacht te geven aan je innerlijke bewegingen doordat je de listen van je ego, dat wil dat je niet aandachtig bent, dóórhebt, als je steeds opnieuw vraagt om innerlijke leiding, dan zul je op een dag een nieuw vermogen in jezelf onderscheiden dat je later kunt gaan vergroten. Dit kan zich bij verschillende mensen op verschillende gebieden manifesteren. Bij de een zal het innerlijk oor zich plotseling openen en je zult God in je horen. Je weet dat het geen inbeelding is, niets kan werkelijker zijn. Bij een ander zal het innerlijk oog zien, misschien symbolisch in vormen of beelden. Het ziet op een innerlijk niveau, zien is daar weten. Het licht van waarheid en liefde wordt zichtbaar. Dit zien zal zich verbinden met begrip, want dat moet altijd aansluiten om de ervaring te integreren in de bewuste egopersoonlijkheid. Bij iemand anders kan het

zich eerst manifesteren in een bekwaamheid het innerlijk weten in gedachten uit te drukken: ‘het’ denkt in jou, ‘het’ onderricht jou. Of mogelijk ‘het’ schrijft door jou. Er zijn veel verschillende manieren waarop nieuw weten, nieuw zien, nieuw horen, nieuw ervaren komen zal vanuit de innerlijke goddelijke kern. De integratie hiervan in de persoonlijkheid is de expansie waar ik in de vorige lezing over sprak. [1] Iedereen kan door deze lezing geholpen worden te begrijpen waar hij staat op zijn pad, ongeacht of hij op dit moment alles nu ook echt kan toepassen of niet. Dat komt misschien pas later.

Alvorens naar jullie vragen over te gaan, zou ik graag nog eens willen zeggen, dat de macht, de kracht, de liefde en de hulp die in de onderneming van deze groep als geheel geïnvesteerd worden zo prachtig zijn, dat niemand de werkelijkheid hiervan over het hoofd kan zien. Want de kracht groeit gestadig door jullie zichtbare vooruitgang en bevrijding en door het vertrouwen dat jullie verkrijgen door wat je om je heen ziet en ervaart. Terwijl jullie hier in deze bijeenkomsten zijn, kun je zoveel winnen door je hart de kracht te laten voelen die hier aanwezig is. Sluit je er niet voor af, sta de listen van je ego niet toe jou af te snijden van je hart en je gevoelens. Dan zul je weten dat ik de waarheid spreek. Als je je twijfelende, ontkennende ego doorziet als een van je eigen trucs, en *als je je twijfels in twijfel trekt*, dan kunnen jullie je hart openen, vrienden.

Als ik me nu terugtrek uit dit instrument, probeer dan opnieuw de krachtige energie die hier is te gebruiken. Er zijn zoveel verschillende manieren om dat te doen. Misschien zijn hier mensen die niet van elkaar houden, die wrijving of misverstanden met elkaar hebben. Misschien kunnen zij deze krachtige energie gebruiken om in het midden van deze kring te komen en elkaar echt en eerlijk te confronteren. Een andere manier kan zijn dat de hele groep energie geeft aan iemand die hulp wil om de noodzakelijke aanwijzing in hem of haar te vinden. Vraag in de nu komende meditatie waarmee je meer van deze mooie energie voortbrengt om inspiratie. Gebruik deze energie om je daarheen te bewegen waar God in jou je heenleidt. Geef je over aan die goddelijke kracht en leiding. Vraag God in je of je naar voren moet komen en hoe. Als je je echt overgeeft aan Gods wil en leiding, zullen prachtige dingen gebeuren. Laat ze gebeuren. Verrijk jezelf en schrik niet terug voor het risico en voor de weerstand van het moment. Sluit jezelf er niet voor af.

Wees gezegend lieve vrienden!”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1972
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force - Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'The Cosmic Feeling'.
Vertaald door An van Dijk in 1985; herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

200/16